Lietas Nr. C20194315

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2016.gada 14.oktobrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Z.Zaiceva
tiesneši J.Mauliņa, B.Ķeire
ar sekretāri E.Mazo

piedaloties prasītāja /persona E/ pārstāvim, zvērinātam advokātam Austrim Lošakam, atbildētājas /persona F/ pārstāvei, zvērinātai advokātei Irēnai Kibelko, atbildētājiem /persona G/ un /persona H/, izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā civillietu /persona E/ prasībā pret /persona G/, /persona H/, /persona F/ par zemes robežu neatbilstības novēršanu un /persona F/ pretprasībā pret /persona E/ par braucamā ceļa servitūta nodibināšanu un ierakstīšanu zemesgrāmatā, sakarā ar prasītāja apelācijas sūdzību par Liepājas tiesas 2016.gada 26.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 25.maijā /persona E/ cēlis tiesā prasību pret /persona G/, /persona H/, /persona F/ par zemes robežu neatbilstības novēršanu, 2015.gada 12.novembrī grozot prasību un lūdzot atzīt prasītājam nekustamā īpašuma /adrese A/ faktisko valdījumu, saskaņā ar īpašuma zemes robežu plānu un tā faktiskajām robežām dabā.

/persona F/ 2015.gada 12.novembrī cēlusi pretprasību pret /persona G/, /persona H/ un /persona E/ par braucamā ceļa servitūta nodibināšanu un ierakstīšanu zemesgrāmatā, lūdzot nodibināt braucamā ceļa servitūtu 0,94 m platumā un 11,7 metru garumā, nekustamajam īpašumam /adrese A/ par labu nekustamajam īpašumam /adrese B/, kā valdošajam īpašumam.

Pretprasībā norādīts, ka īpašuma /adrese B/ īpašnieki, piekrītot īpašuma /adrese A/ jaunbūves realizācijas projektam, vienojās, ka tiek saglabāts stiepļu žogs ar betona stabiņiem iebrauktuvei /adrese B/, kuras platums ir 3,5 m. Apmierinot prasītāja prasību, iebrauktuves daļa samazinās līdz 2,56m, tādējādi apgrūtinot transportlīdzekļu (tajā skaitā ugunsdzēsēju un avārijas dienestu) iebraukšanu nekustamā īpašuma /adrese B/.

Ar Liepājas tiesas 2016.gada 26.aprīļa spriedumu apmierināta /persona E/ prasība un /persona F/ pretprasība.

Tiesa novērtējusi, ka starp pusēm nav strīda, ka /persona E/ pieder nekustamais īpašums /adrese A/, /persona G/, /persona H/ un /persona F/ katram pieder 1/3 domājamā daļa no nekustamā īpašuma /adrese B/. Tāpat starp pusēm nav strīda, ka apvidū esošai žogs neatrodas uz zemes gabalu robežas, bet daļa norobežotā iebraucamā ceļa /adrese B/, aizņem /adrese A/, teritoriju.

Apmierinot /persona E/prasību, tiesa ņēmusi vērā Civillikuma 875., 900., 909., 1068., 1036., 912., 913.pantā noteikto.

Tiesa secinājusi, ka atbildētāju iebildumus, ka iebrauktuves strīdus daļas izmantošana nekustamam īpašumam /adrese B/, saskaņota ar /persona E/ 2011.gada 21.jūnijā kopā ar /persona J/ – toreizējo /adrese B/ līdzīpašnieci, un /persona G/, nevar atzīt par tādiem, kas uzliktu mūžīgu pienākumu /adrese A/ īpašniekam uz mūžīgiem laikiem savu īpašuma daļu un valdījumu nodot nekustamā īpašuma /adrese B/ īpašniekiem.

Tiesa atzinusi, ka strīdus zemes gabala /persona E/ valdījuma tiesību ierobežošanai nav nekāda pamata kopš 2014.gada augusta, kad konstatēti viņa iebildumi par robežu noteikšanu starp īpašumiem un līdz ar to, tiesa apmierinājusi /persona E/ prasību.

Tiesa novērtējusi, ka iebraukt /adrese B/, pagalmā var pa iebrauktuvi, kas ir 3,50 m plata un no kuras 0,94 m pieder /persona E/.

Tiesa vērtējusi SIA "Liepājas Ūdens" 2015.gada 4.jūnija izziņu 68/3-24, ģeniālo plānu ar gāzes vadu tīkliem, un 2016.gada 15.marta Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta izziņā Nr.22/12/1-12/41 norādīto.

Tiesa piemērojusi Ministru kabineta 2015.gada 30.jūnija noteikumu Nr.333 "Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 201-15" 37.punktu, kurā norādīts kādam ir jābūt ugunsdzēsības tehnikai paredzēto piebrauktuvju, iebrauktuvju un caurbrauktuvju platumam.

Tiesa secinājusi, ka, lai gan dzīvojamai ēkai ugunsdzēsības un glābšanas dienesta tehnika var piekļūt no ielas puses, var rasties situācija, kad jāiekļūst īpašuma /adrese B/ iekšpagalmā un pie saimniecības ēkas.

Tiesa atzinusi, ka ceļa servitūts nodibināms lūgtajā apmērā un vietā, jo pretējā gadījumā kravas transports un speciālais transports, tai skaitā ūdens un kanalizācijas tīklu apsaimniekotājs, nevarēs iekļūt /adrese B/, iekšpagalmā.

Tiesa atzinusi, ka servitūts nodibināms kā absolūti nepieciešams un ne valdošā nekustamā īpašuma īpašnieka ērtības labad.

Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis prasītājs /persona E/, norādot, ka spriedums tiek pārsūdzēts pretprasības apmierinātajā daļā, lūdzot pretprasību noraidīt.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, pirmās instances tiesa nepareizi iztulkojusi un piemērojusi materiālo un procesuālo tiesību normas, nepareizi ir sniegts apstākļu un faktu juridiskais novērtējums, kas novedis pie nepareiziem secinājumiem un nepareiza strīda izšķiršanas par piebraucamā ceļa servitūtu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tikai viens no nekustamā īpašuma /adrese B/ kopīpašniekiem iesniedza pretprasību par iebraucamā ceļa servitūta nodibināšanu, lai gan servitūts ir nedalāma tiesība, tāpēc viens kopīpašnieks nevar celt prasību pārējo kopīpašnieku vietā.

Pretprasībā norādītais faktiskais pamatojums (nevarēs piebraukt ugunsdzēsības transportlīdzekļi) iebraucamā ceļa servitūta nodibināšanai nepieciešamībai ir nepamatots, nepareizs un neatbilst Civillikumā paredzētai servitūtu nodibināšanai kārtībai.

Spriedumā nav konstatēts kā konkrēti izpaudīsies labums valdošajam nekustamajam īpašumam no tā, ka tiks paplašināts piebraucamā ceļa platums ugunsdzēsības transportlīdzekļiem.

Vadoties no Ministru kabineta noteikumiem Nr.82 un Nr.333, tiesa ir piemērojusi normatīvos aktus, kuri nebija jāpiemēro, kas novedis pie nepareizas lietas izspriešanas.

Izvērtējot pretprasības faktiskos apstākļus, tiesa nav ņēmusi vērā, ka Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta izziņā norādīts, ka starp

minētajām privātmājām nav uzskatāma, kā ugunsdzēsības un glābšanas tehnikas iebrauktuve. Nepamatoti tiesa šo atbildi uzskatīja par nepilnīgu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pretprasība faktiski celta par labu trešajām personām (Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam un SIA "Liepājas ūdens"), līdz ar to, pretprasība ir juridiski nepamatota.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka pašreiz reāli pastāv piebraucamais ceļš, kas ir pilnīgi pietiekami, lai atbildētāji varētu netraucēti piekļūt savam īpašuma, tāpēc nav nekāda pamata nodibināt iebraucamā ceļa servitūtu un paplašināt ceļa platumu. No pretprasības satura izriet, ka ceļa platuma palielināšana ir nepieciešama tikai atbildētāju ērtībai, kas ir pretrunā Civillikuma noteikumiem servitūta nodibināšanai.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis pretprasību uzskatīja par nepamatotu, lūdza to noraidīt uz apelācijas sūdzībā norādīto argumentu pamata. Bez tam paskaidroja, ka neapstrīd atbildētāju apgalvojumus par to, ka, lai saskaņotu sava īpašumā veicamo darbu būvprojektu, piekritis, ka atbildētāji izmanto sava īpašuma daļu, par ko strīds ierosināts tiesā.

Atbildētājas /persona F/ pārstāve pretprasību uzturēja un paskaidroja, ka atbildētāja nekad nav apstrīdējusi /persona E/ īpašuma robežas, taču paskaidro, ka faktiski starp pusēm notikusi vienošanās par to, ka /adrese B/ īpašniekiem tiks nodrošinātas tiesības lietot strīdus zemes gabalu. Ar tādu nosacījumu arī parakstījuši saskaņojumu prasītāja projektam. Pārstāve paskaidroja, ka pušu starpā nav ticis rakstveidā norformēts līgums par servitūta nodibināšanu, taču lietā nodibinātie apstākļi ir pietiekami, lai atzītu, ka faktiski abas puses ir izpildījušas šo darījumu.

Atbildētāji /persona G/ un /persona H/ tiesas sēdē pretprasību atzina par pamatotu un pievienojās tai, paskaidrojot, ka sākotnēji nav pareizi izpratuši, par ko ir strīds un nepieciešamību celt pretprasību, jo uzskatījuši, ka starp viņiem un /persona E/ jau pastāv vienošanās par strīdus zemes gabala izmantošanu, kas tiek ievērota jau gadiem ilgi.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka /persona F/ pretprasība pamatota un apmierināma.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka spriedums daļā /persona E/ prasībā atzīt prasītājam nekustamā īpašuma /adrese A/ faktisko valdījumu, saskaņā ar īpašuma zemes robežu plānu un tā faktiskajām robežām dabā, nav pārsūdzēts, līdz ar to ir stājies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka lietā strīds nepastāv par to, ka prasītājam pieder nekustamais īpašums /adrese A/, atbildētājiem pieder katram 1/3 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese B/.

Civillikuma 1130.pants noteic, ka servitūts ir tāda tiesība uz svešu lietu, ar kuru īpašuma tiesība uz to ir lietošanas ziņā aprobežota kādai noteiktai personai vai noteiktam zemes gabalam par labu.

Savukārt Civillikuma 1231.pants paredz, ka servitūtus nodibina ar likumu, ar tiesas spriedumu, ar līgumu vai testamentu.

Pirmās instances tiesas atzinums, ka servitūts nodibināms, jo pastāv varbūtība, ka ugunsdzēsības un citai glābšanas tehnikai var rasties nepieciešamība iekļūt nekustamā īpašuma /adrese B/, iekšpagalmā, kā arī, ka kopīpašniekiem var būt nepieciešams iebraukt pagalmā ar kravas automašīnu, nav atzīstams par pietiekamu pamatu servitūta nodibināšanai izskatāmajā lietā, uz ko pareizi norādīts apelācijas sūdzībā. Taču minētais apstāklis nedod pamatu taisīt pretēju spriedumu lietā pretprasības daļā, jo apelācijas instances tiesa atzīst, ka pretprasībā norādītais pamats servitūta nodibināšanai ir līgums (vienošanās), savukārt atsauce uz nepieciešamību iekļūt iekšpagalmā glābšanas u.c. tehnikai, ir pakārtota nozīme izskatāmajā strīdā

Lietā nav strīda, ka /persona E/ pieder nekustamais īpašums /adrese A/, /persona G/, /persona H/ un /persona F/ katram pieder 1/3 domājamā daļa no nekustamā īpašuma /adrese B/. Tāpat starp pusēm nav strīda, ka apvidū esošais žogs neatrodas uz zemes gabalu robežas, bet daļa norobežotā iebraucamā ceļa /adrese B/, aizņem /adrese A/, teritoriju.

Pretprasībā norādīts, ka 2004.gada oktobrī nekustamā īpašuma /adrese A/, vēlējās izstrādāt tehnisko projektu dzīvojamās ēkas jaunbūvei, paredzot, ka dzīvojamās ēkas viena siena gar gruntsgabala robežu veido brandmūri. Šāda projekta realizēšanai bija nepieciešama nekustamā īpašuma /adrese B/ kopīpašnieku piekrišana.

Lietā strīds nepastāv par to, ka īpašuma /adrese B/ īpašnieki - /persona J/, /persona G/ un /persona F/ piekrītot īpašuma /adrese A/ jaunbūves realizācijas projektam, vienlaicīgi vienojās, ka tiek saglabāts stiepļu žogs ar betona stabiņiem iebrauktuvei /adrese B/, kuras platums ir 3,5 m (lietas 11.lapa).

/persona F/ argumentu, ka pušu starpā tika panākta vienošanās par minēto faktu un arī tika izpildīta no prasītāja (vienošanās brīdī – prasītāja un viņa laulātās) puses, apliecina arī lietā iesniegtais Paskaidrojuma raksts kopā ar ģeotehnisko izpēti (lietas 20.lapa). No minētā dokumenta 6.punktā norādītā izriet, ka "Iebrauktuvei /adrese B/tiek saglabāts esošais žogs, kura H=1,5 m ar 3,5 m platu iebrauktuvi pagalmā".

Apelācijas instances tiesas sēdē nodibināts, ka prasītājs neapstrīd faktu, ka 2004.gada nogalē vērsies pie /adrese B/ īpašniekiem pēc viņu piekrišanas projektam, kā arī, ka ar kaimiņiem (/adrese B/ īpašniecēm) vienojušies saglabāt norādīto iebrauktuves platumu un žogu.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka lietā strīds nepastāv par to, ka atsevišķa dokumenta veidā minētā vienošanās netika noformēta, puses aprobežojušās ar piekrišanas apliecinājumiem uz prasītāja jaunbūves realizācijas projekta un faktu, ka vienošanās iekļauta Paskaidrojuma rakstā pie projekta, kā arī tikusi pildīta vairāku gadu garumā no abām pusēm.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas tiesu prakses vispārinājumā "Par tiesu praksi lietās, kas izriet no servitūtu tiesībām" secināts, ka "Ja vienošanās par servitūta nodibināšanu notikusi mutvārdos, tad nav izslēgta šādas vienošanās pielīdzināšana rakstveida līgumam saskaņā ar Civillikuma 1488.panta noteikumiem." (skat.Secinājumu 1.3.punktu). Savukārt, minētā Tiesu prakses vispārinājuma 23.punktā noteikts, ka, ja servitūta nodibināšanas pamats tiek norādīts līgums (vienošanās akts), kas nav noformēts rakstveidā, tad, piemērojot Civillikuma 1488.pantu, nepieciešams konstatēt, ka dalībnieku vienošanās ir apzināta brīvas gribas izpausme par servitūta nodibināšanu pastāvīgai lietošanai.

Civillikuma 1488.pants paredz, ka prasības tiesību uz darījuma pamata vispār un par tā izpildīšanu sevišķi likums dara atkarīgu no tā rakstiskās formas, tad, ja rakstisks akts nav sastādīts, jāievēro, ka darījumam, ko izpildījušas abas puses, ir tādas pašas sekas, kādas tam būtu, ja tas būtu uzrakstīts, un to, kas pēc tā jau dots vai izdarīts, nevar prasīt atpakaļ.

Lietas izskatīšanas gaitā – ar visu lietas dalībnieku paskaidrojumiem, ir nodibināts, ka pušu starpā vienošanās par servitūtu un tā apmēru ir tikusi panākta, abas puses to ir izpildījušas un vairāk kā desmit gadus turpinājušas ievērot.

Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentiem par /persona F/ tiesībām celt prasību par servitūta nodibināšanu, proti, ka prasība bija jāceļ visiem kopīpašniekiem, tiesas kolēģija ņem vērā, ka reālservitūta attiecības veidojas starp divu nekustamu lietu īpašniekiem. (Civillikuma 1141.pants).

Nav apstrīdams, ka Civillikuma 1068.panta normā, uz kuru norādījis prasītājs, ir ietverts noteikums, kas aizliedz rīkoties ar kopīpašumu bez visu kopīpašnieku piekrišanas. Rīcība šīs normas izpratnē ir īpašnieka tiesības.

Civillikuma 1069.pants nosaka, ka visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas. Kopējās lietas augļi piekrīt atsevišķiem kopīpašniekiem, samērīgi ar katra daļu tajā.

Attiecībā uz Civillikuma 1068.panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam, tiesas kolēģija ņem vērā arī Satversmes tiesas norādīto, ka minētā norma, no vienas puses, aprobežo kopīpašnieka rīcības brīvību. No otras puses, tās regulējums balstās uz kopīpašuma institūta būtību un aizsargā ikviena kopīpašnieka tiesības, nodrošinot, ka visu kopīpašnieku savstarpējās attiecībās tiek ievērots taisnīgums. Normas mērķis ir taisnīgi sadalīt tiesības un pienākumus, lai tiesības uz īpašumu spētu īstenot ikviens kopīpašnieks (*sk. Satversmes tiesas 2011.gada 25.oktobra sprieduma lietā Nr.2011-01-01 13.2.punktu*) (skat.Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu Departamenta 2016.gada 30.maija spriedumu lietā SKC118/2016).

Civillikuma 1232.panta otrā daļa nosaka, ka, ja valdošais vai kalpojošais nekustamais īpašums pieder vairākām personām kopīgi, tad servitūta nodibināšanai nepieciešama viņu visu piekrišana.

Lietā neapstrīdami ir nodibināta visu kopīpašnieku griba nodibināt servitūtu - ar piekrišanas apliecinājumiem uz prasītāja jaunbūves realizācijas projekta, kā arī neapšaubāmi ir nodibināta pārējo kopīpašnieku – atbildētāja /persona H/ un atbildētājas /persona G/, piekrišana /persona F/ celtajai prasībai.

Lietas izskatīšanas laikā apelācijas instances tiesā, abi kopīpašnieki skaidri un noteikti apliecināja, ka viņi visus šos gadus ir bijuši pārliecināti, ka prasītājs ir apzinās un ievēro pušu vienošanos, tādēļ pirmās instances tiesā nav pilnībā izpratuši strīda būtību, kas novedis pie nepareiza uzskata, ka nav nepieciešams celt prasību par servitūta nodibināšanu, jo tāds jau pastāv uz vienošanās pamata.

Pie šādiem apstākļiem, apelācijas instances tiesa ir nodibinājusi, ka strīdus servitūta nodibināšanai piekrīt visi valdošā īpašuma kopīpašnieki, likumsakarīgi, prasītāja arguments, ka konkrētajā gadījumā nav konstatēta visu kopīpašnieku pausta griba, ir nepamatots.

Līdz ar to, pretēji apelācijas sūdzības iesnidzēja argumentiem, lietā ir nodibināta visu kopīpašnieku saskaņota griba (piekrišana) nodibināt servitūtu uz vienošanās pamata un pie lietā nodibinātajiem apstākļiem, nav pamata apšaubīt viena kopīpašnieka tiesības celt prasību par servitūta nodibināšanu, jo pretējā gadījumā tiek panākts Civillikuma 1068.panta normas mērķim neatbilstošs rezultāts, dodot iespēju vienam vai vairākiem kopīpašniekam ierobežot citu kopīpašnieku tiesības saņemt no kopējās lietas visus iespējamos labumus (skat.Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu Departamenta 2016.gada 30.maija spriedumu lietā SKC118/2016).

Visbeidzot, tiesas kolēģija ņem vērā Civillikuma 1132.pantu, kurš paredz, ka, ja rodas šaubas par servitūta apmēru, tas arvien pieņemams vismazākā apmērā. Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1139.pantu katram, kam pieder servitūta tiesība, jāizlieto tā taisnprātīgi, saudzot pie tam pēc iespējas cita īpašuma tiesību.

Pretprasībā lūgts nodibināt atbilstoši SIA TOPO Libau 2015.gada 25.jūnija izgatavotajam grafiskajam pielikumam (shēmai) 0,94m platumā un 11,7m garumā (lietas 60.lietas lapa), kas atbilst pušu savstarpējai vienošanās, pamatojoties uz, kuru /adrese B/ kopīpašnieki piekrita īpašuma /adrese A/ jaunbūves realizācijas projektam, kas nofiksēta arī Paskaidrojuma rakstā kopā ar ģeotehnisko izpēti 6.punktā – "… 3,5 m platu iebrauktuvi pagalmā".

Tiesas kolēģija, izvērtējusi pirmās instances tiesas spriedumu, atzīst, ka pirmās instances tiesa nav vispusīgi un objektīvi noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus un lietas dalībnieku attieksmi pret pretprasību. Pirmās instances tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 192.panta prasības, kas paredz taisīt spriedumu uz prasībā norādīta pamata. Nepamatoti pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka pretprasība celta arī pret atbildētājiem, īpašuma /adrese B/ kopīpašniekiem /persona G/ un /persona H/, jo pretprasība nav celta, pretprasība nesatur norādes uz jelkādu /persona F/ tiesību vai likumisko interešu aizskārumu no atbildētāju puses strīdā par braucamā ceļa servitūta nodibināšanu.

Tā kā pretprasība tiek apmierināta, atbilstoši Civilprocesa likuma 41. un 42. panta nosacījumiem, no /persona E/ par labu /persona F/ piedzenama samaksātā valsts nodeva par prasību 71,14 EUR, bet par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,29 EUR.

Savukārt, izvērtējot lietas sarežģītību, apjomīgumu, notikušās tiesas sēdēs pirmās un instances tiesā, tiesas kolēģija vērtē zvērinātas advokātes sastādītos dokumentus – paskaidrojums par prasību, pretprasību, kā arī paskaidrojumam un pretprasībai pievienoto rakstveida pierādījumu būtību. Tāpat tiek ņemts vēra, ka apelācijas instances tiesā notikusi viena tiesas sēde, rakstveida paskaidrojumi par apelācijas sūdzību nav iesniegti. Bez tam tiesas kolēģija atzīst, ka lieta nav uzskatāma par apjomīgu un ļoti sarežģītu. Līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas e) apakšpunktam un piektajai daļai, izdevumi advokāta palīdzības samaksai no prasītāja /persona F/ labā piedzenami 350 EUR apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un Latvijas Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 430., 432., 434., 204.[1] pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Apmierināt /persona F/ pretprasību.

Nodibināt braucamā ceļa servitūtu 0,94 m platumā un 11,7 m garumā *(ceļa servitūta platība 11 m^2)* nekustamam īpašumam /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, kas reģistrēts Liepājas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs C/, kā kalpojošam īpašumam, par labu nekustamam īpašumam /adrese B/, kadastra Nr./numurs B/, kas reģistrēts Liepājas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs D/, kā valdošajam īpašumam, saskaņā ar 2015.gada 25.jūnija SIA TOPO Libau grafisko pielikumu (shēmu), ierakstot kalpojošā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, Liepājas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs C/ apgrūtinājumu.

Piedzīt no /persona E/, personas kods /personas kods/, par labu /persona F/, personas kods /personas kods/, samaksāto valsts nodevu 71,14 EUR (septiņdesmit viens *euro* un 14 centi) un izdevumus advokāta palīdzības samaksai 350 EUR (trīs simti piecdesmit *euro*) apmērā.

Piedzīt no /persona E/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,29 EUR (desmit *euro* un 29 centi).

Noteikt /persona E/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, daļā par naudas līdzekļu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 28.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Z.Zaiceva

Tiesnese J.Mauliņa

Tiesnese B.Ķeire